



# Tribale Kunst en Cultuur



jaargang 3 - nummer 2 - juni 2015

## Colofon

"Tribale Kunst en Cultuur" is een kwartaalblad dat zich richt op *tribale culturen en etnografische kunst*. Het wordt uitgegeven door de Vereniging Tribale Kunst en Cultuur. De meeste artikelen zijn van de hand van leden van deze vereniging of van zusterverenigingen. Kopij is welkom!

De redactie is slechts redactioneel verantwoordelijk voor de inhoud van ingezonden artikelen.

Een *abbonement* is gekoppeld aan het *lidmaatschap* en kost binnen Nederland € 35,- per jaar (partners samen € 50,-). Abonnee-lid word je door je in te schrijven via Inschrijfformulier 'A' op onze website. Prijs losse nummers €8,- (+ €3,- verzendkosten).

Onze digitale nieuwsbrief **Footprints** is voor iedereen **gratis** en kan aangevraagd worden via het *Contactformulier* op de website.

### Redactie:

Marchinus Hofkamp	eindredacteur
Justus Houthuesen	redacteur

### Bestuur Vereniging Tribale Kunst en Cultuur:

Marchinus Hofkamp	voorzitter
Ron van Doorn	penningmeester
Guus van den Boogaard	secretaris
André Smit	lid

Via het *Contactformulier* op de website zijn zowel het bestuur als de redactie te bereiken.  
Website: [www.tribalekunstencultuur.org](http://www.tribalekunstencultuur.org)



*Nimba in context - studyblue.com*

## De foto's op de omslag

De foto's op de omslag tonen een object uit de verzameling van twee van onze leden. Elk lid krijgt bij toerbeurt de gelegenheid om op deze plek een voor hem/haar bijzonder voorwerp te tonen. Het verhaal bij het object van de voorpagina wordt verteld door .....  
(foto gespiegeld)

*Hans van Raalte*

### Nimba

In de zeventiger jaren volgde ik een opleiding in Groningen en zo kwam het, dat ik met mijn hoogleraar met de trein van Groningen naar een congres in Rotterdam reisde. Wij waren wat te vroeg en schoorvoetend vroeg ik hem daarom of ik misschien via Amsterdam naar Rotterdam zou mogen reizen in plaats van via Utrecht, om in Amsterdam nog een 'boodschap' te kunnen doen. Hij vond het prima en zo stapte ik in Amersfoort over en reisde naar Amsterdam.

Daar had ik dus maar weinig tijd en kon ik vanaf het station eigenlijk alleen Galerie d'Eendt in de Spuistraat bereiken, als ik hard zou lopen. Buiten adem stapte ik naar binnen ..... in een geheel lege galerie. "Hebt U geen Afrikaans?" riep ik hijgend uit. De lange secretaresse, langer dan wij in die tijd gewend waren en daardoor bewonderd door mijn in Amsterdam wonende broer, die wel van haar verschijning maar niet van Afrikaanse kunst hield, legde mij uit dat zij net van de beurs in Basel teruggekomen waren en dat hetgeen ze daar gekocht hadden beneden in het souterrain stond. Of ik dat mocht zien? Ja, dat kon en zo daalde ik hijgend in m'n eentje af naar het souterrain. Beneden, tegenover de trap stond een grote kop op vier poten, een kleine anderhalve meter hoog. Zo'n beeld had ik nog nooit gezien, ik kende er ook geen afbeelding van en kon het beeld niet plaatsten. Maar wát een prachtig en indrukwekkend beeld! Om het beeld ook van onderen te kunnen bekijken ging ik op mijn rug op de grond liggen, waardoor ik zo tussen de poten door de onderkant kon bekijken. Op dat moment daalde galerie-eigenaar Hoogstraate de trap af. Ik ging weer staan en vroeg wat voor beeld het was. Hij legde mij uit, dat dit het Nimba masker van het Baga-volk in Guinee was en dat ook met dit zware 'beeld' dus op het hoofd gedanst werd. Voorzichtig vroeg ik hem naar de prijs. Die viel mee en hoewel ik het geld niet had vroeg ik toch om een bedenktijd van twee dagen, in de hoop dat ik in die tijd het benodigde geld bij elkaar zou kunnen krijgen. In de trein heb ik het beeld uitgetekend, en het hield mij zo bezig dat ik mij van het congres niets meer herinner. Thuis gekomen snel in mijn boeken gekeken en daar zag ik dat zo'n Nimba in bijna elk boek afgebeeld staat. Raar, dat dit mij nooit eerder was opgevallen.

Maar het geld had ik niet, mijn vrouw had het niet en dus bleef voor mij als enige mogelijkheid mijn vader over, ook een verzamelaar, maar dan van schilderijen. Hij wilde echter niet investeren in Afrikaanse kunst en ik moest d'Eendt maar afbellen. Tot het laatste moment heb ik nog gewacht op een wonder, maar dat kwam niet. En dus pakte ik de telefoon. Hij ging over en ik kreeg mijnheer Hoogstraate aan de lijn, maar nog voor ik kon afzeggen begon hij te vertellen, dat het beeld fout geprijsd was. Hij was erachter gekomen toen een potentiële koper na mij zich gemeld had. "Oh wat jammer" zei ik, "want ik had het graag willen kopen". "U weet de vraagprijs die ik u toen genoemd heb, en hoewel die dus verkeerd is, kunt U het voor die prijs eventueel wel krijgen". Ik ging accoord en heb direct mijn vader gebeld, die het verhaal horende nu dan wel wilde betalen, zelfs de auto nam en direct naar Amsterdam reed. Daar betaalde hij het beeld en nam het vervolgens mee naar zijn huis, waar hij het vol afkeer in het lege bad zette, de enige plaats waar hij er geen last van had. Hoe ik het beeld aan mijn vader terug betaald heb weet ik niet meer, maar sinds kort zijn wij, nadat Nimba en ik los van elkaar rondgezworven hebben weer met elkaar verenigd en staat zij tevreden naar buiten te kijken.